

Kmet, njegovo veselje in trpljenje.

(Konec.)

Da pa to z vspehom doseže, mora pridno delati, pa zraven tudi ne sme pozabiti na Boga, na katerega mora v stiskah in nadlogah vse upanje staviti. Vsak umni gospodar in boga-boječi kmet moli in dela. Moli, kakor bi mu bilo koj umreti in dela, kakor bi mislil večno živeti.

Vsak kmet mora biti v sedanjih časih tudi omikan in podučen. Pa s tem ne rečem, da bi moral kake višje šole obiskovati, zadostuje, če v mladosti pridno farno šolo obiskuje. Kdor pa se hoče nemščine učiti, ta pa naj le gre med Nemce. Dobro in hasnovito je tudi, če kmet slov. podučljive knjige in časnike prebira, tacih imamo že veliko.

Zdaj h koncu pa še pomislimo, kaj kmet v jeseni ob času sejatve trpi. Zjutraj zgodaj, ko še v časi ni petelin prvokrat zapel, že zapusti svojo posteljo. Opravši svojo jutranjo molitev, že hiti v hleve svoje živini pokladat; le-ta ga že tudi, ker je vajena njegovega zgodnjega prihoda, pričakuje. Ko se je živina do sita navžila slastne krme, že jo napreže ter hiti z zadovoljnim srcem na svoje delo. Dostikrat se še drugi ljudje po posteljah stegujejo in valjajo, ko on že zemljo obrača in za kruh skrbi. Opoludne pa skoraj nima toliko časa, da bi se on in živina do sita najedla in že je spet pri svojem delu. In zares so kmečka dela neštevilna skozi vse leto; še ni brž eno opravljeno, ponuja se mu že deset drugih. Večera se že veseli, ker vé, da v sladkem spanju novih moči zadobi. Vendar pa se prej ne vleže, kakor vé, da je njegova živina z vsem preskrbljena. Potem še se le Bogu priporoči in sladko zaspi.

Oh kako pa se ubogi kmet trese, ko se od vseh krajev na nebu črni oblaki privlečejo ter votel grom doni. V veliki stiski se obrne do svojega, do nebeškega očeta, ter stavi vse upanje na-nj. In res! on se ga usmili, ter pusti mesto toče rahel dež na zemljo padati. Čez nekoliko časa spet preljubu solnce zasije in kmet si oddahne ter se veselo nasmeje. Slovenci toraj, kateri ste večinoma kmetovalci, stavite tudi v tem letu vse svoje upanje v našega najboljšega očeta v nebesih in videli boste, da vas ne bo zapustil. Bog Slovenca ne zapusti!

Ivanjski.

Gospodarske stvari.

Pesa.

Za peso ne sme biti zemlja ne pretežka, ne prelehka. Pretežka bi bila ilovica, katera mokroto drži. Prelehka bi bila peščenina, katera mokroto naglo odpušča. Pesa torej potre-

buje tla, ki mokroto sicer izpuščajo, pa jo vendar nekaj časa držijo. Najboljša so taka tla, katera tudi pšenici in ječmenu ugajajo, t. j. obilna, ki se dajo globoko orati, n. pr. do 25 centimetrov, in katera imajo pod seboj peščenino. Slednja namreč nepotrebno mokroto na sebe vleče.

Zemlja mora biti rahla, nekaj zato, da se kal nagleje razvije, nekaj, da se korenine ležje vrijejo, nekaj pa tudi zato, da je obdelovanje zložnejše. Razume se, da so bolj težka tla v suhih letih, ležja tla pa v mokrih letih ugodnejša, kakor vsaki rastlini, tako tudi pesi.

Gnoja ji nikdar ni preveč. Šest ali osem sto centov navadnega gnoja na oralo je ravno prav. Razun tega pa si pesa tudi prav dobro pomaga, ako ji tla z gnojnico močiš, ali s pelom, lugom itd. trosiš.

Globeje ko ji orješ, boljše je. Najbolje je, da ji že jeseni izorješ, spomladi pa tla še zrahljaš. Očistiti moraš njivo tudi vse zeli, katera peso v rasti ovira.

Na dvojen način se sadi pesa. Ali se namreč seme naravnost na njivo seje, ali pa se sadike v posebnih gredah vzgajajo, in tiste potem na njivo presadijo. Ako se pesa neposredno na njivo seje, naj se to zgodi meseca aprila ali začetkom majnika. Potegnejo naj se križem po ogonih plitve brazde za kako polovico metra narazen. Na mestih, kjer se one brazde križajo, naj se vsejejo po 3 ali 4 semena.

Kjer se pa pesne sadike presajajo, naj se to godi tako-le: Grede morajo varno lego imeti, ter se morajo že jeseni za to pripraviti in pognojiti. Zarano spomladi naj se v te grede seme vseje za kakih 18 centimetrov narazen. Sadike naj se marljivo čistijo plevela. Do srede majnika ali do začetka junija morajo sadike tako močne biti, da se dajo presaditi. Presadijo pa naj se ali pred kakim dežjem, ali pa po dežju. Ako je vreme suho, morajo se zalivati. Gotovejša, pa tudi krajša pot je, ako peso koj naravnost na njivo vseješ. Le tam, kjer se njiva ni mogla o pravem času za to pripraviti, naj bi se s sadeži poskusilo.

Pesa je raznovrstna. Vrtnarji poznajo kakih 25 različnih vrst. Pri nas je najbolj navadna rudeča, okrogla ali podolgovata. Ali debelejša od te je, in toraj se tudi bolj priporoča, rumena, podolgovata pesa.

Sejmovi. Dne 28. februarja v Kamnici, v G. Sušicah in na Vidmu. Dne 1. marca na Planini, dne 3. marca v Lučanah in v Oplotnici in dne 4. marca v Vuzenici.

Dopisi.

Od Zidanega mosta. (Šolsko društvo.) Dne 30. prosinca t. l. ustanovil se je stalni odbor podružnice sv. Cirila in Metoda za Zi-